SISSISANOMAT

Stadin Sissit

1 / 2024

62. vuosikerta

STADIN SISSIT

Kerhoyhtymämme muodostuu kahdesta saumattomassa yhteistyössä toimivasta yhdistyksestä: Helsingin Sissikerho ry ja Helsingin Sissiosasto ry. Toimintamme on aina perustunut ajatukseen, jonka mukaan olemme täällä kaikki isänmaan asialla ja samanlaisia pulliaisia ikään, sukupuoleen, siviiliammattiin ja sotilasarvoon katsomatta.

Stadin Sissit tarkoittaa reipasta reserviläistoimintaa ja kantaviin pääperiaatteisiin on aina kuulunut vastuuntunto, omatoiminen taitojen kehittäminen ja vahva maanpuolustushenki.

Se ei ole menneiden tapahtumien muistelua eikä uhoamista vaan fyysisen ja henkisen kunnon ylläpitämistä, vastuun ottamista tämän maan perinteistä ja tulevaisuudesta, yhdessä ja jokainen omalta osaltaan.

SISÄLTÖ

PUHEENJOHTAJALTA
TILANTEET MUUTTUVAT 3

KUNNIAPUHEENJOHTAJALTA
VARAUTUMISESTA EDELLEEN 4

PÄÄTOIMITTAJALTA
VUODEN VIIMEINEN LEHTI 5

KALEVI LEITOLA 80 VUOTTA 6

PAHKIKSEN OPERAATIOKESKUS 7

PAHKIS23-HARJOITUS – UUSIA TUULIA JA VANHOJA KUJEITA 9

MAAOTTELUMARSSI 2023 ON SUORITETTU 14

AHVENANMAAN PUOLUSTAMISESTA... 16

AHVENANMAAN RESERVILÄISET 18

IDPA 19

SYYSKOKOUS PIDETTY 23

YLENNETYT JA PALKITUT 6.12.2023 25

MAASTONTIEDUSTELU UUTEENKAUPUNKIIN 26

KUTSU 28

SISSISANOMAT

Stadin sissien jäsenlehti
Vuodesta 1960
Ilmestyy neljä kertaa vuodessa

MAINOSTILAN MYYNTI
Henri Nousiainen
henri.nousiainen@gmail.com

PAINOPAIKKA
Scanseri

LEHDEN TOIMITUS

Päätoimittaja
Matti Huomanen

Taitto & Ulkoasu
Nikolai Ylirotu

Kannen kuva
Christer Mikkonen

Verkkolehti
www.stadinsissit.fi

PUHEENJOHTAJALTA

TILANTEET MUUTTUVAT

Maailmanpoliittinen tilanne ja Euroopan turvallisuusympäristö ovat muuttuneet kuluneen kahden vuoden aikana tavalla, jota harva osasi ennustaa. Vielä harvempi osaa ennustaa miten tilanne kehittyy seuraavan kahden vuoden aikana.

Nyt vaaditaan toisaalta mukautumista uuteen, vallitsevaan olosuhteeseen, ja toisaalta valmistautumista tulevaan. Polttopisteessä ovat niin yksilöt, poliitikot, viranomaiset, oikeuslaitos, kuin koko muukin suomalainen yhteiskunta.

Vuosikymmenten rauhanaika ja vakaat olot ovat tuottaneet suuren määrän sääntelyä. Sääntelyä, joka tiukan paikan tullen hidastaa ja vaikeuttaa omaa toimintaamme. Esimerkkejä on paljon. Alkaen siitä kuinka maan hallituksen oli vaikeaa saada rajapäätökset läpi, ja päättyen vaikkapa reserviläisen oikeuksiin ja vastuisiin.

Esimerkkinä jälkimmäisestä voidaan pitää vaikkapa sitä, kuinka 80-luvulla kertausharjoituksessa kohdistusammunnat ammuttiin reservin johtajien johtaessa ammuntaa. Palkattuun väkeen kuuluva valvoi. Nyt samaan asiaan vaaditaan PV:n ammuttajaoikeudet, joiden saamiseksi on käytävä läpi pitkä ja työläs prosessi.

Yleinen tilanne voi muuttua kuitenkin nopeasti. Miten ketterästi reservin johtajille saadaan palautettua kulloisenkin tilanteen vaatimat valtuudet ja vastuut? Miten turvataan se kuuluisa toimintakyky?

Tilanne on muuttunut myös Stadin Sissien puheenjohtajistossa. Tämä muutos on tapahtunut hallitusti - suunnitelmien ja syyskokouksen päätösten mukaisesti. Uudet Osaston ja Kerhon puheenjohtajat ja varapuheenjohtajat siirtyvät johtoon vuoden vaihtuessa. Nykyiset puheenjohtajat jatkavat Sissiparlamentissa perinneasioiden parissa.

Toivotan uudelle puheenjohtajistolle sekä muille uusille parlamentin jäsenille roppakaupalla energiaa ja menestystä!

Vesa Vepsä
Sissikerhon puheenjohtaja 2021-2023

! Uusi parlamentti esitellään sivulla 24

KUNNIAPUHEENJOHTAJALTA

VARAUTUMISESTA EDELLEEN

Historian lehdet kääntyvät kiihtyvällä tahdilla ja uutisissa on huolestuttavia tietoja mm. arvoisan naapurimme toiminnasta eri rintamilla.

Meihin kohdistuu erilaisia ”ilkeyksiä”. Hybridivaikuttaminen on yleistynyt, viimeisimpänä keksintönä kolmansista maista peräisin olevien henkilöiden pakottaminen pyrkimään Suomeen turvapaikanhakijoina.

Suomi on kuitenkin varsin hyvin varautunut, eikä meihin ole helppo vaikuttaa naapurin tavanomaisilla keinoilla. Suomalaiset ovat hyvin koulutettuja, meillä on vaikea kieli ja jossain määrin epämiellyttävä ilmasto. Kansa on yhtenäistä ja luottamus esivaltaan on hyvä.

Hybridivaikuttamisen keinoihin kuuluu myös maan sisäisen yhtenäisyyden horjuttaminen. Tätä keinoa arvoisa naapuri on myös tottunut käyttämään, ajoittain hyvinkin tuloksin. Avoin tiedonvälityksemme ja sähköisten viestimien nopeus sekä klikkiotsikoiden houkuttavuus lisäävät tietenkin vaikutusmahdollisuuksia. Siksi on tärkeää olla rauhallinen ja harkitseva, lähipiirin tukihenkilö.

Nopean päivittelemisen/kommentoimisen ja raflaavien viestien jakamisen sijasta kannattaa vetää pitkään henkeä ja pohtia uutisen ja ”uutisen” eroa, taustoitusta unohtamatta. Onko sama ”uutinen” muissakin viestikanavissa? Mitä kanavia seuraa, jotta voi varmistua tilannekuvan kattavuudesta?

Kannattaako kuitenkin odotella ja katsella tilanteen kehittymistä? Ei pidä antaa käyttää itseään hyväksi ”uutisten” hyväntahtoisena välittäjänä.

Suomen kansantalous lähestyy välttämätöntä murrosta. Ilmaisen lainarahan päivät eivät ehkä milloinkaan palaa. Lainat on maksettava ja meidän kaikkien on kiristettävä vyötä. Onneksi maanpuolustukseen panostetaan ja Ukrainaa autetaan.

Meidän on tehtävä voitavamme yhteisen kakun kasvattamiseksi ja kohtuullisen hyvinvoinnin turvaamiseksi. Loputon omista eduista kiinni pitäminen ei ole enää mahdollista.

Keväällä pidettävät vaalit osuvat haasteelliseen maailmanpoliittiseen saumaan. Kuunnellaan herkällä korvalla ehdokkaiden kannanottoja maanpuolustuksellisiin ja lähialuepoliittisiin aiheisiin. Joku ehdokkaista tulee valituksi ja joutuu mahdollisesti osaltaan johtamaan Suomea erittäin haasteellisissa tilanteissa, jopa jonkinasteisen sodan aikana. Toivon hartaasti, että valittava henkilö toimii viisaasti ja onnistuu osaltaan pitämään Suomen sodan ulkopuolella.

Lopuksi muistelen jo edesmenneen maanpuolustusvaikuttajan viisaita sanoja, kun häneltä joskus RUL:n maastokurssin tauolla kysyttiin, kuinka hän luonnehtii vapaaehtoisen maanpuolustuksen päätehtävän. Petteri kuvaili tilannetta, jossa hän herää kotonaan outoihin taistelua muistuttaviin ääniin. Sähköä ja vettä ei tule, eikä puhelimessa ole kenttää. Ovelle koputetaan ja siellä on naapuri, joka kysyy: ”Petteri, kun sinä olet näitä reserviläisiä, mitä tapahtuu ja mitä me tehdään?” Silloin, sanoi Petteri, mitataan reserviläisen toimintakyky. Siihen hän on valmistautunut.

Ollaan valppaita ja valmiita.

Maanpuolustusterveisin,
Urho

PÄÄTOIMITTAJALTA

VUODEN ENSIMMÄINEN LEHTI

Vuoden 2024 ensimmäinen lehti on valmis. Lehden pääjuttuina ovat raportit Pahkiksesta. Uusinta uutta tänä vuonna oli uusi paikka Haminassa RUK:n harjoitusalueella. Paljon uusia kontakteja luotiin Haminan varuskuntaan, molemmin puolin oltiin tyytyväisiä Pahkiksen pääsystä uuteen paikkaan. Juttelin varusvarastolla asevarustuksen vastaanottajien kanssa, he olivat myös tyytyväisiä hyvin sujuneeseen tapahtumaan. Tosin yksi taistelija meinasi vahingossa kävellä kivääri käsissään ovesta ulos, mutta seurasin tilannetta vierestä vastaanottajan kanssa ja hän sanoi ystävällisesti: ”Otetaan ase kuitenkin tänne talteen.”

Lehdessä on myös raportteja syksyn aikana pidetyistä tapahtumista. Vähän harmittaa järjestäjien puolesta monien tapahtumien vähäinen osanotto. Jäsenkyselyissä ja uusien jäsenten ilmoitusten mukaan toivotaan erilaisia tapahtumia myös maastoon, ei vain ammuntaan. Tämä ei kuitenkaan näy osallistujien määrässä Pahkista lukuun ottamatta. Sissien jäsenmäärä on yli 800, luulisi jäsenistä riittävän osallistujia pienimuotoisiinkin tapahtumiin. Sissien laavu Lopella on mainio paikka verestää retkitaitoja. Seuratkaa sissien tiedotuskanavia tulevista tapahtumista ja tsemppiä uudelle metsäupseerille ja kiitos Samille menneistä vuosista.

Viime lehdessä oli muutama jäsenten itse tarjoamia juttuja, niitä otetaan mielellään vastaan, kunhan sivuavat jotenkin meitä kiinnostavia aiheita.

Seuraavassa lehdessä on tarkoitus julkaista pienimuotoisesti mainoksia lehden kulujen kattamiseksi. Jos sinulla on mahdollisuus hankkia mainoksia, otathan yhteyttä Henri Nousiaiseen. Julkaisemme mediakortin lähiaikoina, siinä on hinnasto ja ohjeet materiaalin toimittamisesta. Parlamentissa on tehty periaatepäätös rajoittaa lehden sivumäärä 28:aan ja kolmeen numeroon vuodessa kulujen pienentämiseksi.

Antoisia lukuhetkiä,
Matti Huomanen

KALEVI LEITOLA

80 VUOTTA

Kalevi "Kale" Leitola tuli mukaan Sissikerhon toimintaan vuonna 1973, kun treenasimme Helsinginkadun Urheilutalolla. Huomattuamme, että kaveri alkoi olla jo varsin pätevä ja innokas Ju-Jutsussa, nimitimme hänet saliupseeriksi.

Saliupseerina Leitola toimi vuosina 1978-1983 sekä 1985-1986. Vuodesta -86 eteenpäin hän toimi kouluttajana, kunnes perusti oman seuran vuonna 1996.

Oman seuran (Jokotai ry) perustaminenkaan ei lopettanut yhteistyötä, vaan Sissikerhon kouluttajat käyvät ahkerasti saamassa oppia Leitolan luona ja tuovat sitten osaamistaan Sissikerhon salille. Tämä yhteistyö jatkuu edelleen tiiviinä.

Elokuussa 2023 Leitola palkittiin mittavasta työstä reserviläisten Ju-Jutsun hyväksi Sissimitalilla.

Lämminhenkinen syntymäpäivätilaisuus pidettiin 29.8.2023 Leitolan oppilaiden järjestämänä ravintola Nyyrikissä. Sensei Leitolalle luovutettiin myös taistelijan pistin ja sensei kokoluokan shuriken.

Kiitokset Kalelle ja tsemppiä tatamille

Terv.
Seppo K. & Jori

PAHKIKSEN OPERAATIOKESKUS

Ensinnäkin haluan kiittää kunniasta kirjoittaa artikkeli Pahkiksen operaatiokeskuksesta SissiSanomiin. Näin Itä-Helsingin Reserviupseerit ry:n (IHRU) jäsenenä on hienoa, kun Sissit pyysivät minua jakamaan kokemuksiani SissiSanomien lukijoiden kanssa.

"Pahkiksen esikunnasta" olin kuullut tarinoita jo useiden vuosien ajan, ja monet ystäväni olivat kokeneita Pahkiksen veteraaneja. Henkeen ja vereen heitinmiehenä en ollut itse osallistunut Pahkiksen tiedustelutehtäviin, mutta ajatus mahdollisuudesta osallistua harjoitukseen esikunnan näkökulmasta oli pitkään kiehtonut mieltäni.

Vuoden 2022 lopulla minä ja neljä muuta IHRU:n jäsentä päätimme hakeutua Stadin Sissien järjestämälle legendaariselle ESIK23-kurssille. Moni meistä oli pitkään odottanut tätä mahdollisuutta reserviläisurallaan, ja kun viesti hyväksynnästä vihdoin saapui, tunteet vaihtelivat innostuksesta pelkoon: "Riittääkö ammattiosaamiseni tälle kurssille?"

ESIK23:n alkaessa jokainen huomasi, että opittavaa oli paljon ja tahti kova. Erinomaiset materiaalit ja kouluttajat mahdollistivat kuitenkin erinomaiset oppimiskokemukset. Itse nautin erityisesti siitä, kun kurssilla käytiin läpi ennakkomateriaaleja, ja tajusin, että 10 vuoden reserviläisurani aikana opittuja asioita oli mahdollista soveltaa kurssilla.

Kurssin aikana onneksemme puoli ryhmäämme sai mahdollisuuden toimia yhtenä operaatiokeskuksena (OPKE). Alusta asti löysimme mielekkäitä tehtäviä, ja viimeisen viikonlopun roolitukset olivat selkeät. Itselleni tarjoutui tilaisuus toimia vuoropäällikkönä, ja hyvien kouluttajien ansiosta suoriuduimme tehtävistämme hienosti.

ESIK23:n viimeisenä viikonloppuna meille esitettiin kysymys: kuka haluaisi osallistua Pahkikseen harjoittelemaan OPKE:n toimintaa? Innostuin heti; mahdollisuus osallistua legendaariseen PAHKIS-harjoitukseen ja harjoitella operaatiokeskuksen toimintaa yhden viikonlopun ajan oli ainutlaatuinen tilaisuus.

Viikot kuluivat, harjoitus lähestyi, ja kun tuli kyselyä tehtävistä, päätin hyödyntää ESIK23:n oppeja ja ilmoittautua vuoropäälliköksi. Onnekseni

pääsin suorittamaan haluamaani tehtävää. Mutta suurin yllätys oli, että 4/5 OPKE:n jäsenistämme ESIK23:lta oli myös ilmoittautunut (kenellekään tästä kertomatta), ja yhtäkkiä huomasimme bändimme olevan jälleen koossa.

Pahkiksen harjoitus osoittautui meille erittäin haastavaksi, sillä emme olleet aiemmin toimineet OPKE:ssa ilman maavoimien tietokoneita. Yhteyksien piti toimia radioilla, ja vanha kunnon paperikartta kelmuineen oli taas käytössä. Heti tajusimme, että tässä oli loistava tilaisuus haastaa itseämme ja oppia jotain uutta. Erityiskiitos Pahkiksen OPKE-koulutettajille, jotka olivat aina tukemassa ja auttamassa tarvittaessa.

Harjoituksessa oli upeata päästä kerrankin jakamaan käskyjä ja saamaan tilannekuvaa aidoilta joukoilta suoraan kentältä. Tämä on erityisen arvokasta kokemusta, jota liian harvoin pääsee tekemään. Erityisesti huoltooperaatioiden ja logistiikan näkökulmasta oli harjoitus haastava, mutta opettava. Tähän väliin suuri kiitos harjoituksen huoltopäällikölle.

Harjoitus oli äärimmäisen opettavainen ja totta kai myös hauska kokemus! Harjoituksen jälkeen operaatiokeskuksemme jäsenet päättivät jatkaa samantyyppisten harjoitusten tekemistä yhdessä. Mikä voisi olla hienompaa kuin löytää luottopelaajat, joiden kanssa harjoitella?

Haluan erityisesti kiittää Stadin Sissejä ESIK23-kurssista sekä PAHKIS-harjoituksesta. Moni jäsenemme on osallistunut molempiin ja aikoo jatkossakin tehdä niin. Koemme, että teidän työnne on äärimmäisen tärkeää vapaaehtoisen maanpuolustuksen edistämiseksi ja mahdollistaa monen reserviläisen urakehityksen Puolustusvoimien reservissä.

Näistä kokemuksista jäi käteen uusia ystäviä, varmuutta toimia esikuntatehtävissä, arvokasta kokemusta ja ennen kaikkea upeita muistoja!

Olen jo ilmoittautunut ESIK24-kurssin peliosastolle, kuten myös koko vuoroni. Sekä myös henkisesti valmistautunut osallistumaan seuraavalle P a h k i k s e l l e ! Näemme varmasti siis jatkossakin Stadin Sissien tapahtumissa.

Päättänyt,

Jack Tarvajärvi
luutnantti res.
Itä-Helsingin Reserviupseerit ry

PAHKIS23-HARJOITUS
– UUSIA TUULIA JA VANHOJA KUJEITA

Pahkis23-harjoitus toteutettiin tänä vuonna ensimmäistä kertaa Haminassa 21.–24.9.2023. Vuosittain harjoitusta on kehitetty eteenpäin, niin tänäkin vuonna. Suuria harppauksia otettiin johdon tehtäväjaossa, kun pataljoonan komentajan tehtävä otettiin käyttöön, sekä valvojien roolissa.

Harjoituksessa ei nähty perinteisiä rasteja. Alun koulutusvaihe sekä ammunnat jätettiin tänä vuonna pois ja hypättiin suoraan soveltavaan vaiheeseen: ”Harjoituksessa tavoiteltiin tänä vuonna mahdollisimman jatkuvaa ja realistista tiedustelujoukkueen toimintaa paikallispataljoonan kehyksessä. Harjoitusta on viime vuosina viety aktiivisesti ns. "PV KH" suuntaan, joka tarkoittaa entistä itsenäisempää toimintaa harjoituksessa”, kertoo toista vuotta putkeen tehtäväpäällikkönä toiminut Henri Tourunen.

Osastot samalle puolelle ja komentaja mukaan

Tänä vuonna harjoitusosastot Vihreä ja Ruskea toimivat samalla puolella saman pataljoonan komentajan alaisuudessa. Osastojen johtajatkin pääsivät näin harjoittelemaan kahden joukon toiminnan yhteensovittamista. ” Tehtävät itsessään olivat suunniteltu edelleen sopivimmiksi tiedustelujoukkueelle ja tehtäviin annettiin aikaisempaa enemmän aikaa”, avaa Tourunen. Kaiken taustalla oli visio mahdollisimman kertausharjoitusmaisesta sovelletusta taisteluharjoituksesta.

Valvojista kouluttajiksi

Myös harjoituksen sisältöä vietiin eteenpäin huimasti. ”Suurin kehitysaskel tehtiin harjoituksen pedagogisella tasolla”, mainitsee Tourunen. Käytännössä tämä näkyi esimerkiksi harjoituksen sisällössä sekä valvojien roolin muuttamisessa aktiivisen kouluttajan rooliin: nyt kouluttajien tehtävänä oli aktiivisesti puuttua virheellisiin suorituksiin, jotta osallistujille ei jää väärää käsitystä toimintatavoista. Tourunen teki myös lukemattomia tunteja laajan Pahkis-kouluttajan ohjeen eteen ennen harjoitusta. Ohjeen tavoitteena oli saada joukkojen kouluttamisesta ja arvioimisesta tasalaatuista osastojen välillä sekä tukea kouluttajia heidän tehtävässään.

Kouluttajilla enemmän irti harjoituksesta

Vaikka kehitystä tehtiin, kyseessä oli vasta ensiaskeleet: ”Kouluttajakonseptia tullaan edelleen kehittämään ja oma tahtotilani on, että kouluttajarooli tulee Pahkikselle jäädäkseen”.

Tourunen mainitsee, että harjoitusjoukoille on ensisijaisen tärkeää saada palautetta läpi harjoituksen, jotta varmistetaan toiminnan nousujohteisuus ja oppimiskäyrän nousu. Tourusen mukaan näin osallistujat saavat entistä enemmän irti harjoituksesta ja pystyvät myös testaamaan omaa osaamistaan. ”Pelkällä valvomisella lopputulos voi jäädä laihaksi,” toteaa Tourunen

Johtamistehtäviä aiempaa useammalle

Harjoituksen komentajan tehtävät olivat aiemmin harjoituksen johtajan vastuulla, mutta tänä vuonna kokeiltiin pilkkoa johtamistehtäviä pienempiin ja hallittavampiin osa-alueisiin. Tällä muutoksella myös useampi henkilö pääsi kehittämään johtamistaitojaan harjoituksessa. Pataljoonan komentajan valinta osui luontevasti Tomi Haimeliiniin, jolla on muun muassa usean vuoden kokemus kouluttajatehtävistä Stadin Sissien järjestämältä Paikallispataljoonan esikuntatyöskentelyn (ESIK) kurssilta. Hänen mukaansa tämä uusi rooli oli yksi harjoituksen parhaista puolista: "palvelee hyvin osastoja, tuo realismia ja toimi myös sopivana suodattimena osastojen ja johdon välillä."

Komentajan kädet täynnä

Komentajan vastuut olivat monipuoliset niin ennen harjoitusta kuin sen jälkeen. Haimelinin kertoo tehtäviinsä kuuluneen muun muassa osastojen johtoonotto Haminassa, kootun iskun käskeminen, osastojen ja operaatiokeskuksen toiminnan johtaminen ja ohjaaminen, operaatiokeskuksen henkilöstön kouluttaminen sekä yhteistyön koordinointi tehtäväorganisaation, kouluttajien, maaliosaston ja huollon kanssa. Myös ennen harjoitusta Haimelinilla riitti tehtävää: hänen vastuullansa oli komentajan päätöksen valmistelu sekä valvonta ja ohjaus päätöksen liitteenä olleiden viestisuunnitelman ja huoltosuunnitelman laatimiseen.

Sparrausta ja tukea komentajalta

Tänä vuonna osastot hyötyivät myös omasta tukihenkilöstään Haimelinista. Hän piti säännöllisesti yhteyttä osastojen johtoon, sparraili taistelusuunnitelmia ja selvensi komentajan vaatimuksia osastojen johdolle. Vaikka harjoitusta edeltäviin kuukausiin kuului Teams-palavereita, puheluita ja viestejä, oli uusi tehtävä varmasti hyödyllinen myös osastoille: Haimelinin asiantuntemus näissä asioissa oli huippuluokkaa, ja osastot sekä operaatiokeskus saivat varmasti arvokasta oppia häneltä. Myös operaatiokeskuksen päällikkö Petteri Airaksinen näkee komentajan roolin tärkeänä: ”Mielestäni erittäin toimiva lisä, toi harjoitukseen ns. ’sodan tuntua’ kun on komentaja, joka tekee päätöksiä ja antaa käskyjä”.

Uusia haasteita reserviläisurallesi?

Komentajan saappaat eivät ole pienet täytettäväksi. Osaamista voi hankkia omien poikkeusolojen tehtävien tai vaikkapa aiemmin mainitun Sissien Paikallispataljoonan esikuntatyöskentelyn kurssin kautta. Haimelin listaa Pahkiksen pataljoonan komentajan ominaisuuksia: tehtävässä menestyisi kokenut reservinupseeri, jolla olisi mieluusti laaja-alaista kokemusta ja näkemystä harjoitusten johtamisesta ja valmistelusta sekä tunnettava Pahkiksen peruskonsepti. Henkilöllä on oltava kyky laatia pataljoonan käskyjä ja suunnitelmia, mutta lisäksi tarvitaan oma-aloitteisuutta ja "can do -asennetta". Komentajan on oltava taitava delegoimaan, vaatimaan, esittämään, tuottamaan ja kyseenalaistamaan. Tietysti myös eläytymiskyky komentajan rooliin uskottavasti on arvokasta. Vaikka Haimelinin lista voi kuulostaa hengästyttävältä, komentajan tehtävään on tarkoitus hypätä esimerkiksi silloin, kun muita tehtäviä on tullut tahkottua tarpeeksi ja kaipaat uusia haasteita reserviläisurallesi.

Operaatiokeskus tositoimissa

Petteri Airaksinen hyppäsi operaatiokeskuksen päälliköksi harjoituksen suunnittelun ollessa jo täydellä tohinalla käynnissä. ”Saadessani operaatiokeskuksen päällikön tehtävän, oli OPKE henkilöstö jo suureksi osaksi rekrytoitu. Tässä kohtaa arvioin henkilömäärästä, että OPKE pystyisi toimimaan lähes täysin samalla kokoonpanolla kuin paikallispataljoonan operaatiokeskus”, kertoo Airaksinen. Taistelijoiden halukkuudet ja osaamiset selvitettyään Airaksinen kokosi kaksi kappaletta kahdeksan tunnin vuoroja, jotka lähestulkoon vastasivat paikallispataljoonan esikunnan tehtäviä: ” Tällä saatiin sekä riittävä määrä vuoronvaihtoharjoitusta, johon sisältyi tilanneselostus sekä myös riittävä määrä lepoa, jotta henkilöstön toimintakyky saatiin säilytettyä mahdollisimman hyvin”, toteaa Airaksinen.

Lippulaivakurssilta toiselle

Suuri osa operaatiokeskuksen taistelijoista oli suorittanut Sissien toisen lippulaivatuotteen, eli Paikallispataljoonan esikuntakurssin ja kurssin suorittaminen näkyi myös käytännössä: ”erityisesti siinä, millä nopeudella taistelijat ottivat saamansa tehtävät haltuun ja saivat operaatiokeskuksen pyörimään tehokkaasti. Lisäksi hyvä pohja tiedon käsittelyn ja päätöksenteon prosesseille näyttäytyi OPKE-päällikön suuntaan niin, ettei varsinaiseen tekemiseen tarvinnut missään vaiheessa puuttua, vaan riitti, että seurasi sivusta enemmänkin kouluttajan roolissa”, kertoo Airaksinen. Osa kurssilaisista oli käynyt ESIK-kurssin viime keväänä, ja he pääsivätkin harjoittelemaan operaatiokeskuksena toimimista oikeilla joukoilla heti kurssin jälkeen.

Rivitaistelijasta viestipäälliköksi

Jussi Tuovila lähti ensimmäiseen Pahkis-harjoitukseen uutena sissinä. Noin kuukautta ennen harjoitusta tehtävä muuttui viestiryhmän taistelijasta viestipäälliköksi. ”Onneksi sekä edeltäjieni pohjatyö sekä muun Pahkis-organisaation kannustus ja positiivinen asenne auttoi erittäin nopeassa sovittautumisessa uuteen rooliin, ja viestikäsky ja -suunnitelmat saatiin valmiiksi”, toteaa Tuovila. Hänen lisäksi suurin osa harjoituksen viestiryhmästä oli ensimmäistä kertaa Pahkiksella ja eivät olleet tuttuja keskenään. ”Ensimmäisenä päivänä ilmeni, että ryhmästä löytyi kuitenkin yllin kyllin intoa, viestiosaamista, yhteishenkeä - sekä loistava varaviestipäällikkö”, muistelee Tuovila.

Jos ei muuta, niin mastonpystytys kaatosateessa

Viestiryhmän toiminta painottuu harjoituksen perustamis- ja purkuvaiheeseen, mutta harjoituksen aikanakin löytyy tekemistä: ”Harjoituksen aikana tuimme sekä operaatiokeskuksen että harjoituksen viestitoimintaa ratkomalla erilaisia radio-, SANLA- ja VIRVE-yhteys- ja laiteongelmia. Selvi-

timme myös viestin poikkeustilanteita mm. laatimalla ja toimittamalla osastoille uuden peitteistön harjoitusvastustajan saatua yllättäen edelliset peitteet haltuunsa”, muistelee Tuovila. Harjoituksessa ryhmä rakensi esimerkiksi pitkälanka-antenniyhteydet komentopaikalta osastojen suuntaan, sekä järjesti oheistoimintaa. Tuovila mainitsee erityisesti mieleen jääneen hetken harjoituksessa: ”viestin varapäällikkö Fredin lauantai-illan kaatosateessa johtama Exel-maston pystytysharjoitus, joka herätti ansaittua kunnioitusta sekä muun taktisen komentopaikan henkilöstön keskuudessa että allekirjoittaneessa”.

Harjoitukseen tutustumassa sekä PV:n että MPK:n henkilökuntaa ja eduskunnan puolustusvaliokunnan puheenjohtaja Jukka Kopra.

LV241-radioista tulostimiin

Harjoituksessa pääsee kehittämään viestiosaamistaan niin uusi taistelija kuin vanha kettu. Osastoilla oli käytössä esimerkiksi LV241-kenttäradioita, pitkälanka-antenneja ja sanomalaitteita, joiden osaamista tarvittiin myös viestiryhmässä. Viestiryhmä vastasi myös VIRVE-puhelimista sekä myös arjen välineiden viestiverkon perustamisesta. Tuovila kuitenkin muistuttaa myös muun muassa lähettitoiminnan tärkeydestä: ”Perusviestivälineiden lisäksi ryhmän kalustoon kuului myös ajoneuvoja, kynää ja paperia, tietokone ja tulostin, sekä useampi pari jalkoja. Paikoin näistä oli suurempaa hyötyä kuin varsinaisesta viestikalustosta - viesti vain perille vietynä merkitsee”, Tuovila muistuttaa, että vaikka osastojen taistelijat saavat haastetta, myös järjestäjätehtävissä pääsee harjoittelemaan uusia taitoja sekä haastamaan itseään. Viestiryhmä onkin toinen matalan kynnyksen näköalapaikka harjoitukseen huoltoryhmän lisäksi.

Uusi paikka, uudet huoltokujeet

Emmi Karhu toimi toista vuotta peräkkäin harjoituksen huoltopäällikkönä. Vaikka kokemusta Pahkiksista Karhulla on takana useiden vuosien ajan, uuteen ja tuntemattomaan paikkaan siirtyminen haastaa aina kokeneenkin huoltopäällikön. Tänä vuonna harjoitusalue oli aiempia erilaisempi sen jakautuessa kahteen suureen alueeseen kaukana varuskunnasta, mikä toi haastetta huoltoyhteyksiin ja laittoi huollon suunnittelun koville. Uusi koulutuspaikka ja sen toimintatavat tuovat aina oman lisämausteensa harjoituksen suunnitteluun: Tänä vuonna Haminan koulutuspaikka yllätti suuresti, kun kalustoa ja ajoneuvoja saatiinkin melkein kaikki, mitä oltiin tilattu!

Huolto – helppo aloittaa Pahkis-ura

Tänä vuonna harjoituksen huoltojoukot menivät vähillä resursseilla verrattuna aikaisempiin vuosiin. Joukkoon kaivataankin uusia taistelijoita täydentämään jo olemassaolevaa joukkoa: ”Itseohjautuvia ja oma-aloitteisia, joilla on Puolustusvoimien B-ajolupa. Huollon taistelijan tulee olla sisä- sekä maastopalvelukseen kelpaava. Suurimmat ponnistukset ovat perjantaina ja sunnuntaina, jolloin huollon taistelijan on kyettävä purkamaan ja lastaamaan painavia artikkeleita”, luettelee Karhu toiveista huollon taistelijoiksi. Harjoituksessa pääsee myös harjoittelemaan huoltoa oikeasti käytännössä: muonakuljetusten lisäksi täydennykset ovat olennainen osa harjoituksen aikaista huoltoa.” Huolto sotii aina kovilla: harjoituksessa perustetaan oikeasti joukot, huolletaan ne ja puretaan ne”, toteaa Karhu. Vaikka huollon taistelijoita oli tänä vuonna harjoituksessa niukasti ja kenenkään yöunet eivät jääneet liian pitkäksi, tunnelma oli ryhmässä Karhun mukaan todella hyvä. ”Vaikka oli uusia kasvoja, heidät otettiin todella hyvin mukaan”, toteaa Karhu. Pahkis-ura onkin helppo aloittaa juuri huoltoryhmästä, kuten tämän vuoden harjoituksen johtajakin teki.

Tyhjää metsää tiedustelemaan

Sami Manner on kokenut Pahkis-harjoituksen kävijä: ensimmäiseen Pahkis-harjotukseensa Manner osallistui jo vuonna 2012 ja tämän jälkeen Manner on toiminut eri rooleissa, muun muassa tehtäväpäällikkönä harjoituksessa. Tänä vuonna hän päätti kuitenkin lähteä osasto Ruskean taistelijan roolissa metsään ryynäämään: Omien sanojensa mukaan hän lähti kokeilemaan, nouseeko vanhallakin vielä jalka. ”Ja pitämään hauskaa kavereiden kanssa”, kuten varmasti usea muukin taistelija. Kuluneen yhdentoista vuoden aikana harjoitusta on viety eteenpäin rytinällä. ”Nyt tämä alkoi jo muistuttaa sotaharjoitusta”, iloitsee Manner. ”Kun pääsi yli siitä, että lähdettiin tohinalla tiedustelemaan tyhjää metsää, niin kyllä. Juuri se on tiedustelujoukon tarkoitus”, hän mainitsee yhdeksi harjoituksen parhaaksi puoleksi.

Hauska viikonloppu kaveriporukassa

Harjoitukseen Manner suosittelee lähtemään avoimin mielin: ”Harjoitus on aina johtajansa näköinen ja sisältö vaihtelee. Toiminta-alue vaihtelee. Joukko, johon, kuulut, vaihtelee. Parhaan kokemuksen saat hommasta, kun keräät itse joukon, jolla voi lähteä mihin vain. Sitten vaan kuivaa sukkaa mukaan”, Manner vinkkaa. Myös viestipäällikkö Tuovila kannustaa lähtemään harjoitukseen kehittämään itseään myös tukevien joukkojen puolelle: ”Pahkis on todellakin vaativa soveltava harjoitus kaikille sen osallistujille - ja myös harjoituksen johdolle ja tukijoukoille”. Tuovila summaa harjoituksen parhaiksi puoliksi mahdollisuudet haastaa itsensä ja harjoitella uusia asioita hyvässä ja kannustavassa porukassa. ”En ollenkaan ihmettele, että moni kaveriporukka vuosi toisensa perään raahautuu Pahkikseen satojenkin kilometrien päästä”, toteaa Tuovila.

Katse tulevaisuuteen – päin!

Vaikka harjoitus onnistui hyvin, niin kehitettävää tuleville Pahkiksille on vielä. Harjoituksen sisältöpuolen hiomiseen on keskitytty urakalla ja nyt on toiveissa kääntää katse entistä enemmän myös harjoitusorganisaation kehittämiseen. Harjoituksen suunnittelu ja ennakkovalmistelu lohkaisevat tekijöiden kalenterista leijonanosan pitkälti ennen harjoitusta: ”Toimiva harjoitus tarvitsee entistä toimivamman, työhönsä motivoituneen ja järkevällä työkuormalla varustetun toteuttavan portaan, jotta harjoitusjoukoille sekä harjoitusorganisaatiolle luodaan parhaat mahdolliset edellytykset kehitykselle. Moni meistä on ollut toteuttamassa Pahkista vuosia. Seuraavaksi on aika parantaa toteuttajien toimintaedellytyksiä”, toteaa tehtäväpäällikkö Tourunen.

Iso kiitos kaikille Pahkis23-harjoituksen suunnitteluun ja toteutukseen osallistuneille!

Maria Vanonen
Pahkis23-harjoituksen johtaja

MAAOTTELUMARSSI 2023
ON SUORITETTU

Ikisissit päätti noudattaa RES:in kehotusta ja osallistua myös tänä vuona Maaottelumarssiin. Keskusteltuaan sopivasta päivästä päätimme lähteä marssimaan 19.9. ja lähtöpaikaksi sovittiin jälleen Paloheinän ulkoilukeskus.

Suoritusmerkki muistoksi

Tavattiin sateisena aamupäivänä ulkoilukeskuksen P-paikalla ja lähdimme liikkeelle edellisen vuoden reittiä seuraten, Paloheinän märkä golfkenttä ohittaen kohti Haltialan kotitilaa. Matka taittui mukavassa tahdissa hyvällä mielellä, kohti Haltian tilaa sateesta huolimatta, hiljaisessa metsässä, vain sateen ropina kuului eikä muita kulkijoita ollut. Sade tosin lakkasi puolen tunnin patikoinnin jälkeen

Siinä Sepon kiikaroidessaan periskoopilla

Hetki ennen lettujen syöntiä

Haltian peltoja, ne hävisivät paksuun sumuun, mikä vyöryi hyvin nopeasti rakennuksia ja meitä kohti.

Sumusta huolimatta löysimme tallirakennuksen, missä sijaitsi kahvila, joka oli suljettu. No, Haltialan tilalta matka jatkui, ilman kahvitaukoa Niskalan Arboretumin kautta, mistä löysimme taukopaikan ja siellä sitten kaivettiin termarit ja eväät esille.

Niskalan (Haltialan) Arboretum oli Jakob Kavaleffin taimitarhojen esittelypuisto mihin ensimmäiset istutukset tehtiin 1905. Siemenet hankittiin ulkomailta ja niitä kokeiltiin taimitarhalla sekä puulajipuistossa. Tällä hetkellä siellä kasvaa 750 lajiketta eri puolelta maailmaa.

Aluetta kiertää ***Tunne puut***-luontopolku, jossa on tietoa puista. Alue siirtyi Helsingin kaupungin omistukseen vuonna 1961..

Kahvin juotuamma jatkoimme kohti Pitkäkosken majaa ja sieltä edelleen kohti Paloheinän ulkoilukeskusta. Ulkoilukeskuksen kartan luona kokoontui ryhmä yhteiskuvaan ennen ryntäystä Paloheinän ulkoilumajaan syömään lettuja. Virkistävä 11.5 kilometrin lenkki.

ChrM

Patikointi jatkui Arboretumin pitkospuita pitkin.

Seppo tarkkailee Haltialan peltoja periskoopin kautta.

AHVENANMAAN PUOLUSTAMISESTA...

on julkisuudessa paljon keskusteltu sen jälkeen, kun Venäjä hyökkäsi Ukrainaan ja tilanne Itämerellä kiristyi, ja Gotlanin sekä Ahvenanmaan strateginen merkitys korostui.

Mikä on Suomen mahdollisuus ja strategia puolustaa Ahvenanmaata, siitä ulkoministeriö on äsken tehnyt selvityksen, että on hyvin vaikeaa purkaa Ahvenmaan demilitäärinen status. Eräät evp. upseerit ovat todenneet, että Suomelle on vaikeaa puolustaa Ahvenanmaata kriisitilanteessa demilitarisointisopimuksen takia. Nykyään turvallisuudesta vastaa rajavartiolaitos ja poliisi.

Tässä artikkelissa kerrotaan, mikä ei ole käynyt ilmi julkisuudessa, että kaikessa hiljaisuudessa, sen jälkeen kun Venäjä oli vallannut Krimin, Uudenmaan Prikaatissa ja Rannikkoprikaatissa on koulutettu yhteistyössä Rajavartiolaitoksen ja Merivoimien kanssa joukkoja toimimaan Ahvenanmaalla. Joukot koostuvat vapaaehtoisista reserviläisistä, pääasiassa rannikkojääkäreistä, jotka ovat sitoutuneet toimimaan näissä joukoissa.

Nämä joukot kuuluvat Rajavartiolaitoksen alaisuuteen, eikä Puolustusvoimille ja merkki siitä on hihassa joukko-osastotunnuksena Rajavartiolaitoksen karhun pää.

Rajavartiolaitos kuuluu osana Suomen puolustusorganisaatioon, ja tarvitsee koulutetun reservin kriisitilanteessa, ja koska Rajavartiolaitoksella ei ole omaa joukkotuotantoa, on viime vuosikymmenellä aloitettu kouluttaa reserviläisiä Rajavartiolaitoksen tarpeisiin.

Ahvenanmaan reserviläisten tunnus

Hienoisuus on, että valtiojohto voi lähettää Rajavartiolaitoksen reservin Ahvenanmaalle myös rauhan aikana, koska Rajavartiolaitos kuuluu sisäasiaministerin alaisuuteen eikä puolustusvoimien.

Ahvenanmaan Rajavartiolaitoksen kantahenkilökunta käy säännöllisesti mantereella harjoittelemassa joukkojen kanssa, koska Ahvenanmaan demilitarisoinnin takia siellä ei voida

Nyheter

Nylands brigad utbildar trupp som kan skickas till Åland redan i fredstid

Ett hemligt men "tillräckligt" antal värnpliktiga har efter Rysslands annektering av Krim utbildats vid Nylands brigad för att kunna skickas till Åland redan i fredstid. Sjöbevakningen på Åland leder och övar regelbundet med reservisterna.

Hufvudstadsbladetissa 20.11., oli artikkeli koskien Ahvenanmaan puolustusta. Kuva HBL1.

Poliser deltog i exceptionell manöver på Åland

Hufvudstadsbladetissa 21.11. toinen artikkeli Ahvenanmaan puolustuksesta. Kuva HBL2.

harjoittaa sotatoimia. Koulutukseen kuuluu sekä toimiminen poikkeusoloissa, rajan suojaaminen, että sotatoimi. Mikäli Ahvenanmaalle lähetetään joukkoja, tekee päätöksen käytännössä presidentti ja hallitus.

Maastopukuiset, eliittisotilaiden näköiset raskaasti aseistetut poliisit osallistuvat harjoitukseen Rajavartiolaitoksen kanssa missä harjoiteltiin vaarallisen henkilön kiinniottoa Ahvenanmaalaisessa saaristossa.

Harjoitus on siinä mielessä ainutlaatuinen, että se tapahtuu Ahvenanmaan saaristossa, Kökarilla. Laissa työjako on niin että, Ahvenanmaan poliisi vastaa saaren järjestyksestä ja valtakunnan poliisi vastaa valtion turvallisuudesta sekä suojelupoliisin ja rikospoliisin tehtävistä.

Ahvenanmaalaiset ja suomalaiset viranomaiset keskustelevat säännöllisesti näistä juridisesti harmaan alueella olevilla asioista. Käytännössä esimerkiksi miten toimitaan, kun sotilaita ilman tunnuksia ilmestyy tai siviilipukuisia agentteja, jotka saapuvat Vikingillä tai Siljalla ja hakeutuvat Venäjän konsulaattiin hakemaan tarvittavat varusteet ja materiaalit. Tämänkaltaiset harjoitukset eivät sodi demilitarisoinnin sääntöjä vastaan.

Ahvenanmaan maakuntaneuvos vastasi näin kysymykseen, onko hän tietoinen näistä harjoituksista ja näiden rajajoukkojen käytöstä:

”*Yleisellä tasolla on tietoinen siitä, että Rajavartiolaitoksen henkilökunnalla on jonkun asteen sotilaskoulutus, mutta hän ei tunne yksityiskohtia.*”

Hän ei myöskään ottanut kantaa siihen suunnitelmaan, mikä mahdollistaa joukkojen lähettämisen saareen rauhan aikana. Maakuntaneuvos lähtee siitä, että Puolustusvoimat ja valtionjohto arvioi mikä on parasta Suomen kokonaispuolustuksen kannalta.

ChM

LISÄTIETOA

Alueella toimii yhdistys Ålands Reservister rf, ja sen kotipaikka on Sundsin kunta.

Yhdistyksen tehtävänä on toimia yhdistyksen jäsenten välisenä yhdyssiteenä ja tukea sellaista toimintaa, joka edistää kansallista turvallisuutta. Ja herättää ja ylläpitää maanpuolustustahtoa ja toimia yleisten maanpuolustusolojen parantamiseksi yhdistyksen toiminta-alueella ylläpitämällä ja kehittämällä paikallista vapaaehtoista maanpuolustuskoulutusta.

Yhdistys ohjaa ja tukee jäseniään reserviläistoiminnassa sekä tiedottaa vapaaehtoisen maanpuolustustyön mahdollisuuksista.

Yhdistys järjestää kokouksia, opinto-, luento- ja juhlatilaisuuksia, urheiluammuntaa, erilaista harjoitus- ja kilpailutoimintaa sekä maanpuolustuskoulutusta.

Kotisivut löytyvät osoitteesta https://reservist.ax/

IDPA

Torstaina 23.11.2023 Suomen IDPA -yhteisö sai joukkoonsa tuoreimman ja samalla vanhimman clubin, Stadin Sissit. Vaikka tuoreella IDPA-clubilla on tätä kirjoittaessa ikää vasta päiviä, alkaa taustalla olevan kerhoyhtymän historia jo vuodelta 1959, tehden Stadin Sisseistä Suomen vanhimman seuran, jolla on virallista IDPA toimintaa.

Historiaa tehtiin samalla myös Sissien puolella. Tuore IDPA-seura kun on ensimmäinen laatuaan, joka kantaa virallisena nimenään Stadin Sissit ja toimii vailla mitään erittelyä upseereiden, aliupseereiden, miehistön tai kannattajajäsenten välillä.

Sissit ovat toki toimineet yhtenä porukkana jo vuosikymmeniä, eron ollessa vain paperilla, mutta erottelemattomuus antaa vahvaa viestiä yhteistoiminnasta myös ulkopuolisille.

Mitäs tämä IDPA on ja miksi perustimme uuden seuran?

International Defensive Pistol Association, IDPA on kansainvälisesti hyväksytty virallinen ampumaurheilulaji, joka nimensä mukaisesti perustuu ampuma-aseen käyttöön simuloiduissa hätävarjelutilanteissa.

IDPA:n syntyperä on Yhdysvalloissa, jossa aseenkanto (CCW) on sallittu useissa osavaltioissa ja tätä oikeutta myös käytetään. Lajin “isät” halusivat luoda formaatin, jossa asetta kantavat ihmiset voisivat testata taitojaan ja kilpailun, joka kannustaisi kehittymään paitsi ampujana, myös ottamaan “taktisen” aspektin mukaan ammuntaan (asia, joka oli jo vuonna 1996 päässyt unohtumaan “practical” ammunnasta).

Tämä uusi laji otti nopeasti tuulta alleen aseiden luvatussa maassa ja kantautui lopulta myös tänne kylmään pohjolaan vuoden 2011 paikkeilla, jolloin Monte Gould kävi vetämässä ensimmäisen kurssin Vaasan suunnilla. Nykyisin Suomessa on jo lähes 600 vi-

rallista IDPA-ampujaa ja on täällä pidetty SM ja PM -kisojakin jo useamman vuoden.

Laji pähkinänkuoressa

Simuloidaan ampuma-aseenkäyttöä hätävarjelutilanteessa, perustuen jenkkien aseenkanto käytäntöihin.

Käytettävä ase ja lippaat, ym. varusteet pidettävä piilokoteloissa; Tuomari tarkistaa ettei mikää varusteista ole näkyvillä, ampujan ojentaessa kädet suoraan sivuille.

Rastit ovat varsin suoraviivaisia ja lyhyitä - keskipitkiä, minimilaukausmäärän ollessa rajoitettu korkeintaan 18. Lajin tarkoitus on kannustaa taktiseen aseenkäyttöön ja painottaa tarkuttaa nopeuden edelle, sekä edellyttää patruunoita sisältävien lippaiden mukana pitäisen (vs. SRA:n “kylvä rastialue täyteen puolikkaita lippaita”).

Pistelaskutapa on hyvin yksinkertainen: Kunkin rastin tulos on suoritusaika sekunteina + sakkosekunnit osumista (A +0s, B ja C +1s, D +3s ja huti +5s) + mahdolliset rangaistukset (+3s, +5s, +15s), kilpailun kokonaisaika puolestaan on kaikkien rastien summa. Voittaja on siis se jolla on kaikkien rastien jälkeen pienin yhteenlaskettu aika.

Kuulostaako tutulta? IDPA pistelaskua onkin jo jonkin aikaa suosittu Sissien omissa ampumaharjoituksissa, sen yksinkertaisuuden vuoksi.

Kilpailijat jaotellaan divisiooniin käytettävän aseen mukaan ja divisioonissa edelleen luokkiin kunkin ampujan classifierissa saavutetun taitotason mukaan. Kilpailijat kilpailevat vain oman luokkansa sisällä ja divisioonan yleiskilpailun voitosta, joten kun top 3 palkitaan, on varsin hyvä sauma päästä palkintosijoille SM kilpailuiden osallistujamäärän ollessa huomattavasti Yhdysvaltojen Nationalseja vähäisempi.

Suosittelen IDPA:n ottamista vakavan kilpailun sijaan ennemmin erittäin hyvänä tapana harjoitella joka reserviläisen tärkeää taitoa, aseenkäsittelyä. Laji kannustaa realistisempaan toimintaan aseenkäyttötilanteissa, vaihtoehtoisen “spray & pray” maalilta toiselle pinkomisen sijaan.

Edellinen ei tarkoita, etteikö kilpailuihin kannattaisi osallistua lajiin katsomatta, päinvastoin, kilpailuihin kannattaa aina osallistua, kun se on mahdollista. Kisaamalla saat kuvan paitsi oman osaamisen tasosta, myös muistutuksen mitä osa-alueita olisi hyvä harjoitella lisää. Yleensä kilpailuissa tulee myös ammuttua sellaisia rasteja, joita ei harjoitellessa tule tehtyä joko ajanpuutteen tai laiskuuden takia.

Virallinen seura

Stadin Sissit haki viralliseksi IDPA-seuraksi, jotta saamme tuettua lajista kiinnostuneita jäseniämme ja autettua heitä mukaan toimintaan. Virallisen seuran status tarkoittaa, että voimme mm. järjestää Classifier-ammuntoja, joita vaaditaan kilpaillakseen piiritason kilpailuissa tai suuremmissa. Voimme nyt myös pitää virallisia kilpailuja ihan seuratasollakin, jolloin saamme osallistujille virallisia kilpailutuloksia, joita puolestaan edellytetään riittävästi mm. tuomarikursseille ja mahdollisiin isompiin arvokisoihin.

Miten mukaan ampumaan IDPA:a?

Sissien IDPA-ammunta pyörii normaalisti Stadin Sissien Nimenhuudossa, sekä tiedotus ampujat-sähköpostilistan kautta, kuten muukin Sissien ampumatoiminta. Mikäli et vielä ole, mutta haluaisit mukaan sähköpostijakeluun ja Nimenhuuto-sovellukseen, ota yhteys ammunta@stadinsissit.fi.

Sissien IDPA ammuntoihin osallistu-

minen edellyttää turvallisen asekäsittelyn hallintaa, joka on opeteltava etukäteen esimerkiksi muilla Sissien ampumaharjoitusvuoroilla.

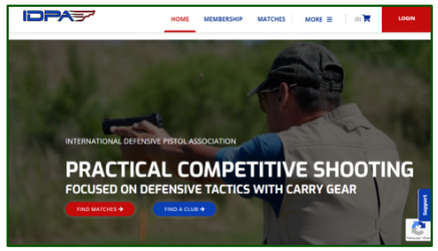
Jos laji kiinnostaa kilpailutasolla, tarvitset IDPA-ID:n joka saadaan Yhdysvaltojen HQ:lta maksamalla ~50€ vuosittainen jäsenmaksu.

Vakuutukset?

RES Ampumaturva, RUL+, MPKL+ ja SAL vakuutukset, kaikki kattavat myös IDPA:n. Huomionarvoista on myös, että ampuja on yleensä vakuutettu myös kilpailunjärjestäjän toimesta kansallisissa/kansainvälisissä kilpailuissa.

Lisää tietoa lajista ja ajankohtaiset säännöt löytyvät:

www.idpa.com

Turun Varuskunnan Urheilijoilta löytyy myös tietoa lajista Suomenkielellä:

https://turvuidpa.simplesite.com/

SYYSKOKOUS PIDETTY

Stadin Sissit piti sääntömääräisen syyskokouksensa 27.11.2023. Ennen varsinaista kokousta kuultiin esitys, jossa Antti Lilleberg kertoi kokemuksistaan Kanadan esikuntakurssilla kesällä 2023. Antti osallistui ainoana suomalaisena kurssille. Voit lukea kurssia koskevan artikkelin edellisestä Sissisanomista 2/2023. Esitys oli mielenkiintoinen ja se herätti runsaasti kysymyksiä ja keskustelua.

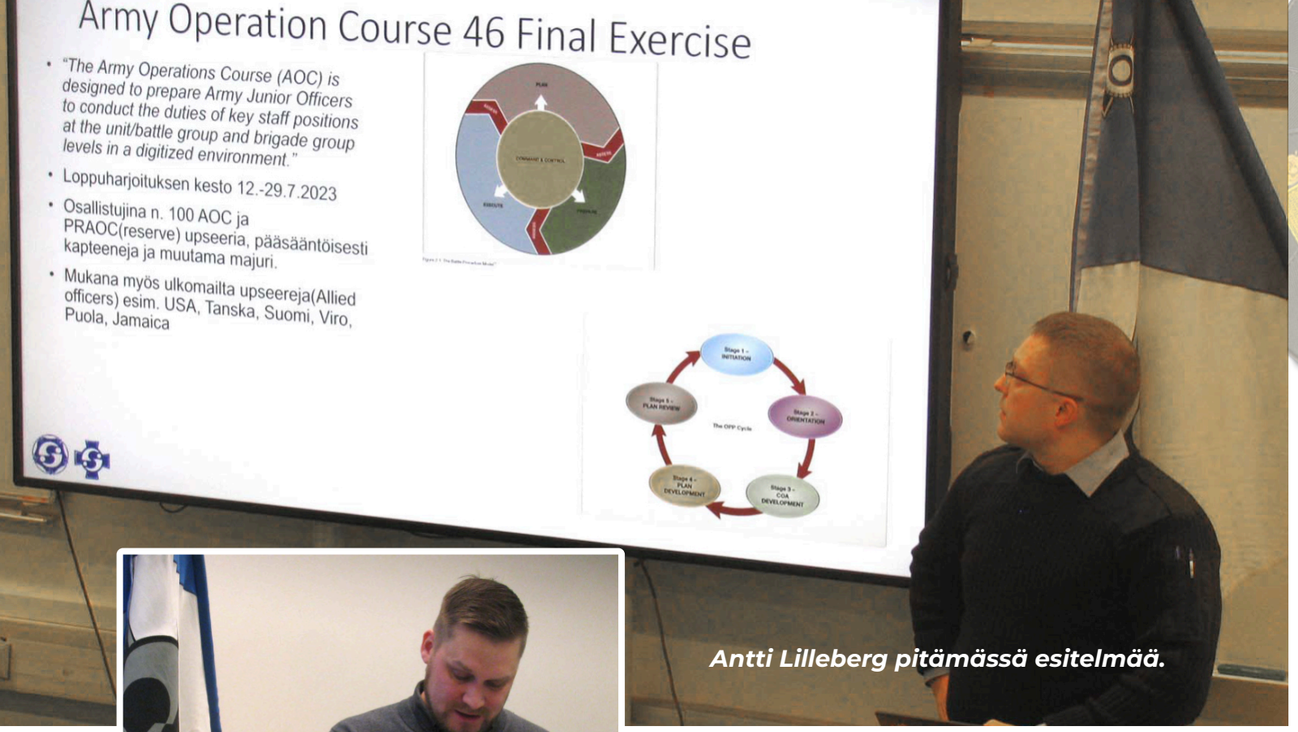
Itse syyskokouksen tapetilla eli päätettävänä olivat vuoden 2024 toimintasuunnitelma, talousarvio sekä Sissiparlamentin henkilövalinnat. Sissiparlamentin muodostavat Helsingin Sissikerhon hallituksen sekä Helsingin Sissiosaston johtokunnan jäsenet. Samalla valittiin yhdistyksille uudet puheenjohtajat ja varapuheenjohtajat.

Pitkä ”puheenjohtajaputki”

Joka kolmas vuosi tapahtuu puheenjohtajiston vaihto, eli kolme vuotta puheenjohtajina toimineet siirtyvät perinneupseeriksi sekä lippu- ja perinnealiupseeriksi. Aikaisemmat varapuheenjohtajat valitaan puheenjohtajiksi ja heidän tilalleen valitaan uudet varapuheenjohtajat. Kaiken kaik-

Kokous järjestäytymässä, vasemmalta sihteeri Vepsä, puheenjohtaja Ilmonen, kokouksen avannut Tourunen.

Antti Lilleberg pitämässä esitelmää.

Joonas Liimatta esitteli toimintasuunnitelmaehdotuksen.

kiaan ”puheenjohtajaputki” kestää tavallisesti yhdeksän vuotta. Tällä taataan johtopaikkojen kierrätys kutenkin jatkuvuus säilyttäen.

Kokoukseen osallistui yhteensä 26 sissiä. Enemmänkin olisi Töölön auditorioon toki mahtunut. Kokouksen puheenjohtaja Urho Ilmonen luotsasi kokouksen sujuvasti läpi. Hyvää keskustelua käytiin, vaikka asiat käsiteltiinkin joutuisasti. Lämminhenkinen tilaisuus vedettiin läpi noin tunnissa. Erityisen mukavalta tunti kokouksen jälkeinen puheensorina, johon sekoittui kahvin ja pullan tuoksu.

Vesa Vepsä

PARLAMENTTI 2024

Sissikerhon hallitus

Henri Nousiainen, PJ
Joonas Liimatta, VARAPJ
Petri Korhonen (uusi)
Touko Nieminen
Ville Saari (uusi, mutta ollut aiemmin)
Ari Härkänen
Kristian Halonen (uusi)
Jere Kaiku (uusi)
Vesa Vepsä
Matti Huomanen
Samuli Pänkäläinen (uusi)

Sissiosaston johtokunta

Kimmo Kaunisvaara, PJ
Maria Vanonen, VARAPJ
Antti-Jussi Kaskinen
Emmi Karhu
Jori Ala-Keturi
Jouni Salmi
Marko Läärä (uusi, mutta ollut aiemmin)
Henri Tourunen
Christer Mikkonen
Kati Pitkänen (uusi)

YLENNETYT JA PALKITUT 6.12.2023

Stadin sissit onnittelee itsenäisyyspäivänä 6.12.2023 ylennettyjä. Stadin sissien jäseniä ylennetyissä oli 10.

Alajoki Henri Matias, Helsinki	KORPR
Kankainen Hannu Petteri, Helsinki	YLIK
Koistinen Marko Tapani, Vantaa	VÄÄP
Lainiola Teemu Olavi	YLIK
Packalén Tom Erik, Helsinki	SOTMEST
Pitkänen Kati Annukka, Espoo	YLIK
Rantala Antti Samuli, Helsinki	VÄÄP
Haikonen Mikko Ensio, Sipoo	YLIL
Kolehmainen Arto Juha Tapio, Helsinki	YLIL
Silvennoinen Algot Valdemar, Espoo	LTN

Pahkispalkitut

Pahkiksen johtaja Maria Vanonen sai vetäjän veitsen ja Antti Korhonen hylsyn kuljetuspäällikkönä ja varahuoltopäällikkönä.

Palkinnot jaettiin joulusaunassa Santahaminassa.

Maria Vanonen ja Antti Korhonen

MAASTONTIEDUSTELU UUTEENKAUPUNKIIN

Esikuntakurssin maastona käytetään Uuttakaupunkia ja sen lähiympäristöä. Tämä tarkoittaa sitä, että harjoituksen tapahtumat sidotaan tälle alueelle ja suunnitellaan siellä tapahtuvaksi – siis kartalla. Niin, kukaan meistä ei ole tiettävästi käynyt Uudessakaupungissa, tai ainakaan katsonut siellä paikkoja ”sillä silmällä”.

Niinpä saatujen avustusten turvin päätettiin esikuntakurssin kouluttajavoimin tehdä maastontiedustelu kohdealueelle. Ja niin kuin aina, maastontiedustelu avaa silmiä ja tuottaa ahaa-elämyksiä.

Kuului kommentteja: ”Eihän tuosta kulmasta mahdu kääntymään sellainen kuljetus” tai ”täältä joen toiselta puolelta pystyy kyllä hyvin vaikuttamaan. En tulisi tuota kautta.”

Maastontiedustelu tehtiin kuudella autokunnalla, joille kullekin kurssinjohtaja Matti Riikonen oli antanut tiedustelutehtävän. Aikaa käytettiin yli puoli päivää ja kilometrejä kertyi parhaimmilla autokunnilla pitkälti toista sataa. Lopuksi kukin ryhmä esitteli

Kuvaajan kommentti: ”kaikenlaisia turhia rajoituksia”. Myös Automotiven alue kuului tiedusteltaviin kohteisiin. Kuva Sami Manner

tuotoksensa sellaisella tarkkuudella ja asiantuntemuksella, että sillä olisi pärjätty vaikka ye-kurssilla.

Itse esikuntakurssilla voidaan hiukan soveltaa mitä todellisiin olosuhteisiin tulee. Tiedustelumatka antoi kuitenkin hyvät eväät kurssin edelleenkehittämistä ajatellen.

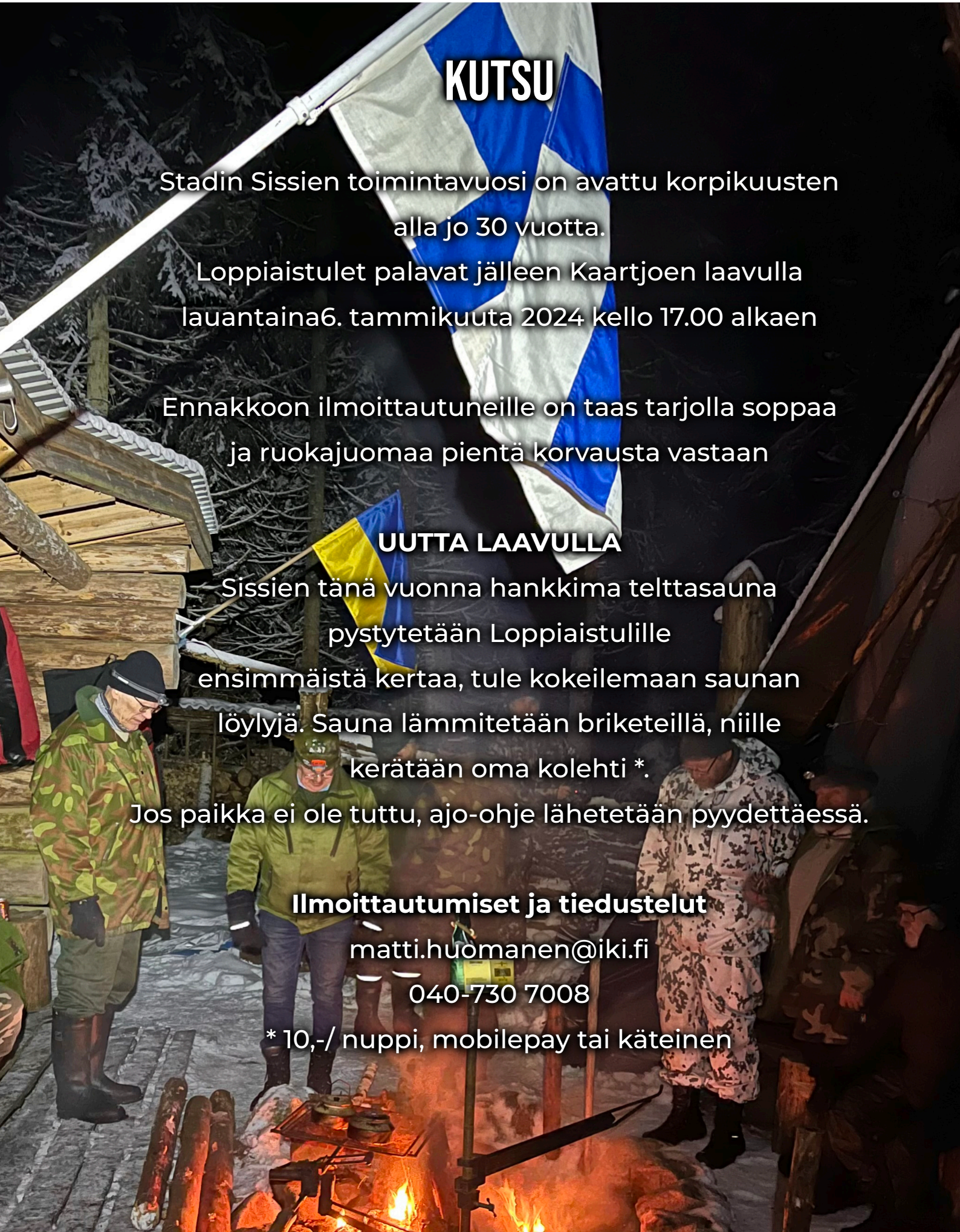
Otettuja kuvia tullaan hyödyntämään materiaalissa. Ja olipa myös opettavaista ymmärtää käytännön kautta, että ei erilaisia maihinnousuja ja maahanlaskuja noin vain toteuteta ilman tiedustelua. Jörn Donneria hiukan

Kurssinjohtaja Matti Riikonen antaa tiedustelukäskyä autokunnille.
Kuva Vesa Vepsä

Aika ahdas paikka mekanisoidun komppanian kärjelle. Pääseekö kiertämään?
Kuva Vesa Vepsä

KUTSU

Stadin Sissien toimintavuosi on avattu korpikuusten alla jo 30 vuotta.
Loppiaistulet palavat jälleen Kaartjoen laavulla lauantaina6. tammikuuta 2024 kello 17.00 alkaen

Ennakkoon ilmoittautuneille on taas tarjolla soppaa ja ruokajuomaa pientä korvausta vastaan

UUTTA LAAVULLA

Sissien tänä vuonna hankkima telttasauna pystytetään Loppiaistulille ensimmäistä kertaa, tule kokeilemaan saunan löylyjä. Sauna lämmitetään briketeillä, niille kerätään oma kolehti *.
Jos paikka ei ole tuttu, ajo-ohje lähetetään pyydettäessä.

Ilmoittautumiset ja tiedustelut

matti.huomanen@iki.fi
040-730 7008

* 10,-/ nuppi, mobilepay tai käteinen